НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Факультет прикладної математики Кафедра прикладної математики

Звіт

із лабораторної роботи з дисципліни «АЛГОРИТМИ І СИСТЕМИ КОМП'ЮТЕРНОЇ

МАТЕМАТИКИ 1.МАТЕМАТИЧНІ АЛГОРИТМИ»

на тему

"Чисельні методи оптимізації"

 Виконав:
 Перевірила:

 студент групи КМ-01
 Асистент кафедри ПМА

 Іваник Ю. П.
 Ковальчук-Химюк Л. О.

Зміст

Вступ	3
Основна частина	4
Варіант 7	4
Вимоги до ПЗ	4
Теоретичні відомості	4
Похибка результатів	5
Алгоритми розв'язання	
Висновки	6
Відповіді на контрольні питання	7
Перелік посилань	8
Лодаток А – Код програми	

Вступ

Метою даної роботи ϵ вивчити методи нульового, першого й другого порядку, практичну мінімізацію функцій багатьох змінних з використанням СКМ.

Основна частина

Варіант 7

Функція	Початковий вектор	Точка мінімуму	Значення
$10(x_1 - \sin x_2)^2 + 0.1x_2^2$	[1; 2]	[0; 0]	0

Вимоги до ПЗ

- 1. Реалізувати перевірки на некоректний ввід (порожнє введення, символи замість числа, тощо).
- 2. У програмі повинно бути передбачено можливість гнучкого налагодження розмірності розв'язуваної задачі.
- 3. Має зберігатись логічно правильне розв'язання (нижня межа інтегрування не має перевищувати верхню, тощо)

Теоретичні відомості

Метод Нелдера-Міда — це чисельний метод для пошуку мінімуму або максимуму функції в багатовимірному просторі. Він є корисним для вирішення нелінійних задач оптимізації, коли немає можливості використовувати похідні функції. Метод Нелдера-Міда використовує симплекс (політоп з вершинами) у просторі n+1 вимірів для апроксимації локального оптимуму цільової функції з р змінними. Важливо, що функція повинна бути плавною та унімодальною.

Метод включає в себе набір тестових точок, які розташовані у формі симплексу. Процес полягає у використанні значень функції на цих точках для екстраполяції поведінки функції та знаходження нових тестових точок. Найпростіший спосіб - замінити найгіршу точку точкою, відображеною відносно центру решти точок. Якщо нова точка краща за поточну найкращу, то проводиться експоненційне розтягнення симплексу в цьому напрямку. В іншому випадку, якщо нова точка не поліпшує значення функції значно, то симплекс стискається до кращої точки.

Хоча цей метод вимагає менше оцінок цільової функції порівняно з іншими методами оптимізації, загальна кількість ітерацій може бути великою. Метод Нелдера-Міда ϵ евристичним і може збігати до нестаціонарних точок, тому існують альтернативні методи, які можуть вирішити цю проблему.

Похибка результатів

Похибка буде рахуватись за формулою : $\varepsilon = |f(x_k) - f(x^*)|$ Чисельне представлення похибок наведено у висновках

Алгоритми розв'язання

Імпортуємо бібліотеки Oct2py [1], numpy [2], scipy [3]

Створюємо власну функцію, яка приймає початковий вектор та перевіряє чи правильної він розмірності. Ініціалізує функцію, яку треба мінімізувати і знаходить за допомогою допоміжних бібліотек оптимальний вектор та мінімальне значення функції.

У Python допоміжною функцією ϵ fmin із бібліотеки scipy.

У Octave вбудована функція fminunc.

Обидві функції пошуку мінімуму використовують метод Нелдера-Міда.

Висновки

У результаті пошуку мінімуму функції $10(x_1 - sinx_2)^2 + 0.1x_2^2$ було досягнуто таких результатів:

Результати Python

Оптимальний вектор: [2.70735633e-05 2.64024832e-05] Мінімальне значення функції: 7.421259706816476e-11

Оцінка похибки: 7.421259706816476e-11

Результати Octave

Оптимальний вектор: [[-4.86292819e-09 -4.68353527e-09]]

Мінімальне значення функції: 2.5153684565776496е-18

Оцінка похибки: 2.5153684565776496e-18

Як бачимо, результати хороші на обох мовах програмування, але Octave все таки дає трохи кращі результати.

Відповіді на контрольні питання

- 1. Узагальнена характеристика методів нульового порядку:
 - А. Метод прямого пошуку: цей метод грунтується на послідовному випробуванні точок вздовж координатних осей або відомих напрямків. Це простий підхід, але його збіжність може бути повільною.
 - В. Метод деформованого многогранника: цей метод використовує многогранник для наближення області рішення та потім деформує його, щоб зменшити область, де знаходиться мінімум. Цей метод може бути ефективним для нелінійних задач оптимізації, особливо тоді, коли область мінімуму заздалегідь невідома.
 - С. Метод координат, що обертаються: цей метод працює вздовж координатних осей, обертаючи їх під час оптимізації. Він дозволяє швидко збігатися до мінімуму, але може бути менш ефективним у високовимірних просторах.
 - D. Метод паралельних дотичних: цей метод використовує ітераційний процес, який включає у себе пошук та оновлення точок. Він може бути ефективним для оптимізації, особливо у випадках з обмеженнями.
- 2. Загальна характеристика градієнтних методів в оптимізації:
 - А. Метод найшвидшого спуску: цей метод використовує градієнт (перший порядок похідної) для визначення напрямку найшвидшого спуску в поточній точці. Метою є знаходження точки, в якій градієнт функції дорівнює нулю. Однак збіжність може бути повільшою в узких долинах функції.
 - В. Метод спряжених градієнтів: цей метод прагне знайти точку, в якій градієнти функції перпендикулярні один одному. Це може призводити до швидкої збіжності, особливо для квадратичних функцій.
- 3. Метод Ньютона та його збіжність: метод Ньютона використовує другий порядок похідної для визначення напрямку спуску. Властивість методу Ньютона полягає в тому, що збіжність може бути квадратичною, що означає, що кожна ітерація може подвоювати кількість правильних цифр у відповіді.
- 4. Мінімізація ярових функцій часто ускладнена через наявність різних локальних мінімумів, що можуть сповільнити швидкість збіжності методів першого порядку. Методи другого порядку можуть бути ефективнішими, оскільки враховують кривизну функції та швидше досягають глобальних мінімумів.

Перелік посилань

- 1. Oct2py https://pypi.org/project/oct2py/
- 2. Numpy https://numpy.org
- 3. Scipy https://scipy.org

Додаток А – Код програми

Вміст файлу main.py:

```
from oct2py import octave
import numpy as np
from scipy.optimize import fmin
def optimize my function(initial vector):
    if len(initial vector) != 2:
        raise ValueError('Початковий вектор повинен мати розмірність 2')
    def objective_function(x):
        x1, x2 = x
        return 10 * (x1 - np.sin(x2))**2 + 0.1 * x2**2
    optimal vector = fmin(objective function, initial vector, disp=False)
    return optimal_vector, objective_function(optimal_vector)
real optimal value = 0 # Реальні значення
initial_vector = np.array([-1, -1])
optimal vector, optimal value = optimize my function(initial vector)
error = abs(optimal_value - real_optimal_value) # Обчислити похибку для
мінімального значення функції
print('Результати Python')
print('Оптимальний вектор:', optimal_vector)
print('Мінімальне значення функції:', optimal_value)
print('Оцінка похибки:', error)
def optimize_with_octave(initial_vector):
    if len(initial_vector) != 2:
        raise ValueError('Початковий вектор повинен мати розмірність 2')
    # Визначаємо функцію у форматі Octave
    octave.eval("function y = objective_function(x) y = 10 * (x(1) - \sin(x(2)))^2
+ 0.1 * x(2)^2; end")
    # Передаємо початковий вектор до Octave
    x0 = initial vector.tolist()
    octave.push('initial_vector', x0)
    # Використовуємо функцію fminunc для оптимізації
    octave.eval("options = optimset('fminunc');")
```

```
octave.eval("options.Display = 'off';")
    octave.eval("[optimal_vector, optimal_value] = fminunc(@objective_function,
initial_vector, options);")
    # Отримуємо результати оптимізації
    optimal_vector = octave.pull('optimal_vector')
    optimal_value = octave.pull('optimal_value')
    return optimal_vector, optimal_value
real_optimal_value = 0 # Реальні значення
initial_vector = np.array([-1, -1])
optimal_vector, optimal_value = optimize_with_octave(initial_vector)
error = abs(optimal_value - real_optimal_value) # Обчислити похибку для
мінімального значення функції
print('Результати Octave')
print('Оптимальний вектор:', optimal_vector)
print('Мінімальне значення функції:', optimal_value)
print('Оцінка похибки:', error)
```